

Ameland-Berlijn

Berlijnse Berichten

Columns - 23 mei 2001 - Auteur: Marja Verburg

Nu de eindexamens weer volop bezig zijn, denk ik automatisch terug aan mijn brief aan alle eindexamenkandidaten van vorig jaar. De strekking daarvan luidde dat je je vooral niet te druk moet maken, omdat uiteindelijk alles wat anders had moeten wel weer recht te breien is.

Nu de eindexamens weer volop bezig zijn, denk ik automatisch terug aan mijn brief aan alle eindexamenkandidaten van vorig jaar. De strekking daarvan luidde dat je je vooral niet te druk moet maken, omdat uiteindelijk alles wat anders had moeten wel weer recht te breien is.

Zoals zoveel geschreven materiaal moet ook deze brief in zijn historische context worden gezien. Ik zat destijds, genietend in Berlijn en nog steeds niet afgestudeerd, natuurlijk vooral mezelf te rechtvaardigen. En zie, we zijn weer een jaar verder, en ik ben nog steeds niet afgestudeerd. Het gaat goed hoor, de beuk is er inmiddels ingezet, en die scriptie komt echt wel af, dus daar hoeven we niet veel woorden aan vuil te maken. Maar zo'n scriptie komt niet af als je jezelf voorhoudt dat het allemaal wel in orde komt.

Met deze mededeling ben ik natuurlijk een beetje laat voor de eindexamenkandidaten van dit jaar, maar wie weet kunnen degenen die nog eindexamen moeten doen, er wat mee. De boodschap dit jaar luidt: er moet gewerkt worden! Weg met de gemakzucht en de vrijblijvendheid! Dat leidt slechts tot chaos en frustraties!

De link met de Nederlandse Spoorwegen is nu natuurlijk wel heel makkelijk gelegd. Dat ze NS heten, leidt hier al tot verbazing, want dat is een afkorting waar Duitsers onprettige associaties mee hebben. Maar goed, minor detail. Echt erg was wat ik vorige week aan uitleg heb moeten geven aan een Duitse vriendin over deze organisatie.

Mijn ouders waren 35 jaar getrouwd en wilden dat met ons kinderen en aanhang vieren op Ameland. Ik heb geen aanhang, dus nam ik Sanne, een vriendin uit Berlijn, mee. Sanne moest echter eerder terug naar Berlijn dan ik, dus moesten wij uitvinden hoe zij dat met het openbaar vervoer moest doen. Mijn broer begon al hartelijk te lachen toen het woord openbaar vervoer viel, maar ik heb al een

aantal jaar niet zoveel met de NS te maken, dus ik was nog vol goede moed. Helaas heeft de Amelandse VVV geen geldig spoorboekje en Internetcafé's zijn er ook niet. Dan bel je dus de OV-reisinformatie. Daar vertelde men mij glashard dat je niet in een dag van Ameland naar Berlijn kan reizen. "U kunt alleen de nachttrein halen." Dat leek mij onzin. Er gaat namelijk ook s middags een trein van Amsterdam naar Berlijn, en de eerste boot van Ameland gaat vroeg genoeg om die te halen. Als je tenminste geen vertraging hebt, grinnikte mijn broer.

Na navraag bij vrienden in Amsterdam met internet bleek ik inderdaad gelijk te hebben, je kan om 10.30 uur van Ameland vertrekken en om 20.30 uur in Berlijn arriveren. Tot zover de OV-reisinformatie. In Amersfoort moest Sanne een kaartje naar Berlijn kopen. Dat kan namelijk alleen op grotere stations. Sanne heeft een Bahncard, een kortingskaart van de Duitse Spoorwegen waarmee je 50 procent korting krijgt in Duitsland, en 25 procent elders in Europa. De kaartjesverkoopster in Amersfoort kende de Bahncard wel, dat viel dus mee, maar de korting in Nederland kon ze niet geven. Sanne is niet iemand die meteen heibel gaat maken, maar dit vond ze wel wat vreemd. Ik heb die korting in Slowakije wel gekregen, zei ze, waar men toch niet zo ontwikkeld is als in Nederland. "Tsja", zei de kaartjesverkoopster, "ik weet het, het is een fout in ons systeem. We gaan daar in de eerst volgende vergadering over praten." Ze heeft zelfs nog naar hogere NS-regio's gebeld om te vragen wat ze hier nou mee aan moest, maar de korting waar Sanne recht op had, kwam niet uit de computer.

Ik heb inmiddels begrepen dat de NS wel grotere problemen heeft dan de Bahncard van Sanne, dus die vergadering van de goedbedoelende kaartjesverkoopster zal wel niet veel uithalen. Maar het blijft wel genant. Nou ja, de vertragingen die je in de internationale trein naar Berlijn in Nederland oploopt, worden in Duitsland grotendeels weer ingehaald, dus we zijn allebei redelijk op tijd weer thuis gekomen. En we kopen onze kaartjes voortaan meteen in Berlijn. Voor zover we überhaupt nog de trein naar Nederland nemen.

Want voorlopig moet er hard gewerkt worden. Dat Stabi West de hele zomer dicht is wegens verbouwing en in Stabi Ost geboord en getimmerd wordt, doet er niet toe. Met dit soort gemakzuchtige uitvluchten kan ik niet meer aankomen, wil ik me met goed fatsoen kunnen opwinden over de NS. Ik wil niet vrijblijvend, chaotisch en gefrustreerd zijn. Ik wil mijn beloftes nakomen. Binnenkort op deze site: een voorpublicatie van mijn scriptie.

LINKS

[Marja over het eindexamen](#)

[Marja over het openbaar vervoer](#)

[Hoe overleef je een treinreis](#)

Dit is een artikel gedownload via duitslandinstituut.nl.

Artikel: <https://duitslandinstituut.nl/artikel/2831/ameland-berlijn>